

DIRECTOR: Preot V. Chindriș
Redacția și Adm. Cluj, Str. Ghintăului 51 — Tel. 30-65

ABONAMENT anual 100 Lei, pe jum. an 50 Lei, pe 3 luni 25 Lei.
— pentru instituții și autorități 300 Lei — abonament de sărbători 500 Lei

Inregistrată la Tribunalul Cluj sub No. 85,
APARE SĂPTĂMÂNAL

Idolatrie și fărădelege

După moartea lui Solomon, țara lui Iuda și Israel, unite până aci, sau despărțit în două. Deoparte, două seminții, formând țara lui Iuda cu capitala la Ierusalim, de alta, celelalte 10 seminții, având capitala la Samaria.

Rupând legătura cu Templul și condus de împărați răi și idolatri, Israel a căzut curând în închinarea la idoli, uitând pe Dumnezeu, poruncile și legea lui sfântă.

În timpul lui Ahab, care și luase de soție pe Izabela, fiica lui Iezebel, împăratul Sidonului, și care a adus în mijlocul lui Israel pe idolul Baal — urâciunea Sidonienilor — idolatria și a ajuns culmea.

Când însă stricăciunea, fărădelegea, necunoștința de Dumnezeu și inumerabil stăpâna țara, se arată prorocul Ilie, omul lui Dumnezeu, care, în mijlocul lașității, compromisiului și păcatului se ridică și pășeste cu mult curaj, până în fața împăratului, muștrând aspru păcatul lui și al poporul nenorocit și păcătos.

Dar cuvintele nu mai ajung. Păcatul îl împletise; grăsimea fărădelegii le umplea inima și ei nu mai simțeau nici chiar muștrările cele mai aspre.

Nesimțirea este una din cele mai grozave urmări ale păcatului. Aceasta e starea aceea când omul nu mai are rușine și frică față de păcat, când ajunge „să bea nelegiuirea ca apă”, e așa zicând coacerea în păcat, „copt” pentru pedeapsă și moarte, dar „copt” și pentru îndurare dacă ar vrea să o primească, cu un ceas mai devreme, din mâna celui ce o îmbeie.

Astfel se găsea Israel când se arată prorocul Ilie. Dar ei n'aveau să-i asculte cuvântul. Atunci vine pedeapsa. „Viu este Domnul, Dumnezeul lui Israel, al cărui slujitor sunt, că în anul acesta nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât după cuvântul meu [Regi 17, 1].

Trei ani și șase luni de secetă, au fost de ajuns, pentru că poporul frământat și strâmtorat, să poată privi în sus și să vadă zădărnicia deșertăciunilor în care și-au pus nădejdea. Dealtfel, așa e totdeauna. Când toate îi merg bine omului, când sănătatea și avuția îi sporește și nici o pagubă n'are în turme și în afaceri, cade repede în închinarea de sine, ori în idolatrie și plăceri pământești.

D'abia când „nuiaua” Domnului îl atinge, se trezește ca să-și vadă nebunia. Mulți sau întors la Domnul când i-a atins „nuiaua” Lui. Și astăzi îi mulțumesc pentru pedeapsa mântuitoare care i-a izbăvit de pe-

BABILONUL

Nesiguranța și zăpăceala domnește pe tot locul. Depărtarea de Dumnezeu și necredința au adus pe oameni într-o stare de plâns. Lumea a ajuns iarăși un Babilon, peste care va cădea osânda.

Un nou „Turn al lui Babel”

Suntem viețuitorii veacului al douăzecilea, al veacului așa numit al științei, al civilizației, al „luminii”. Te-ai aștepta deci, drept urmare — ca viața lumii în acest veac, să fie mult mai plină de mulțumire, de siguranță și pace, decât în trecutele „întunecate” vremi. Dar nu e așa. Din contră. Parcă niciodată n'au fost nevoi mai mari, nemulțumiri mai mari, zăpăceală și nesiguranță mai mare, ca în acest veac.

Cu toată lumina adusă de știință, haosul și zăpăceala sunt tot mai mari, încât pentru a face o asemănare între starea de azi a lumii și între vreo altă asemănătoare în istorie, nu te poți gândi să ații decât la străvechea „amestecare a limbilor” dela Turnul Babel.

Ca și acolo, o grozavă zăpăceală și „amestecare de limbi”, domnește în lumea de astăzi, în toate privințele.

Chiar și în cele ale credinței, domnește atâta neștiință, atâta încurcătură și zăpăceală, de rămâi uimit când auzi și vezi de ce sunt în stare oamenii să spună și să facă.

Fiecare se laudă că face parte din cutare sau cutare biserică; în realitate el crede cum îl taie capul. Adesea întâlnești persoane, cari îți mărturisesc că ei „nu cred” că este raiu sau iad, sau că este suflet, ori înviere, ba unii spun că nu există Dumnezeu. Și ăștia toți se numesc și se fălesc chiar că sunt „ortodoksi”, „catolici”, „protestanți” etc. Apoi nu e

deapsa cea mare a morții vecinice.

Când a venit „minunea” pe muntele Carmel, poporul a cunoscut pe Dumnezeu cel adevărat.

Astăzi după „minunea” de pe Golgota, lumea nu vrea să se îndrepteze. Semne și pedepse vin mereu asupra noastră, dar lumea rămâne tot cu idoli ei, cu plăcerile și păcatele în care îi place să trăiască. Până când? Iubite frate, întorrece-te la Dumnezeu prin Isus Hristos Domnul nostru. Până nu vine ziua când va fi prea târziu și șa încuiată.

I. Mărturie

oare aceasta, o babilonică „amestecare de limbi”?

Nu mai vorbim de cele politice unde Babilonul și a ajuns culmea. În politică domnește astăzi cea mai grozavă nesiguranță, încurcătură și zăpăceală. Numai dela război încoace, sau încheiat atâtea „acorduri”, au ieșit la iveală atâtea „pacte”, s'au ținut atâtea „conferințe”, încât nu li se mai poate socoti numărul. Cu toate acestea, care e starea lumii astăzi? Zăpăceala!

Și ce e mai interesant, este că în acest timp, toate popoarele vorbesc și spun că vor „pacea”. Apoi nu e oare și aceasta o strașnică babilonie?

Și de unde toate acestea? Apoi una singură e cauza: depărtarea popoarelor și a lumii de Dumnezeu. Popoarele „creștine” s'au depărtat de Domnul „isvorul apelor vii și și-au zidit fântâni, fântâni crăpate cari nu țin apă” (Ieremia 2, 13).

N'au înțeles, că despărțiți de El nu pot face nimic (Ioan 15, 5).

O dac'ar înțelege conducătorii popoarelor că „Unul singur e dătătorul păcii” isvorul dragostei și al unirii: Isus Mesia, Salvatorul.

Atunci în loc de „Babilon” am avea o lume plină de pace. Icoana împărăției lui Dumnezeu ar fi pe pământ.

Dar, greu vor ajunge oamenii să înțeleagă acest lucru. Și pare că nici nu vor ajunge!

I. Călușă

Moda cea nouă

Nu de mult, acum de când necredința a ajuns să fie la modă, sucind capul multor oameni mai ales dintre acei ce-și zic învățați, un sătean mai înstărit fu chemat la un ospăț, la un cunoscut al său dintr'un oraș.

La masă, lume aleasă. Înainte de mâncare, oaspeții își legară șervețelele cele moderne de gât, se închinară unii altora — cum e obiceiul — și-și poștiră: „poștă bună”!

Săteanul nostru se ridică în picioare, spuse rugăciunea, și după ce-și făcu cruce, se așeză la mâncare.

După ce termină rugăciunea, o doamnă vecină dela masă, îi zise:

„Om bun” — Do. încă tot vă mai țineți de moda cea veche cu rugăciunea la masă? Pe-acasă toți se roagă atunci când mănâncă?

— Ba nu toți — răspunse țăranul. Numai oamenii de-acasă se mai roagă. Boii mei, vacile, vițelii, porcii și găinile, nu cunosc rugăciunea de masă. Aceștia țin de mult de moda cea veche. O astfel de modă a-ți fi putut s'o învățați mult mai ușor dela ai mei din cotet, decât dela oamenii cei nemodernizați dela sate.

Cucoana înghîțise în sec și nici nu mai zise apoi nimic. În orice caz, o fi învățat ceva!.. Și ar mai putea fi multora lecție!

Numai în Tine Doamne aflăm repaus

Vai de sufletul cutezătoriu, carele sperează, că după ce te va fi părăsit pe Tine Dumnezeule, va afla ceva mai bun. Se întoarce pe toate părțile, pe dreapta și pe stânga, dar oricum, își simte tare culcușul, pentru că numai în Tine Doamne aflăm repaus.

Ce chinuri suferă inima mea, ce gemete, Dumnezeule meu! Și Tu m'ai ascultat fără de a ști eu. Și când în tăcere mă plângeam amar, ce strigăte mai ajungeau la îndurarea Ta, atâtea înfrângeri ale sufletului meu.

SF. AUGUSTIN

„Au mâncat toți și s'au săturat“... Matei 14, 20

Belșugul Domnului ajunge să îndestuleze pe toți. Ceva în legătură cu evanghelia de Duminecă

După ce Mântuitorul a auzit vetea morții lui Ioan Botezătorul, a plecat de-acolo să se retragă singur într'un loc pustiu.

Desigur, durerea pierderii lui Ioan îl întristase mult, și voia să se retragă în liniște și rugăciune. Dar noroadele nu i-au dat pace. Când au auzit că voia să plece, s'au adunat de prin cetăți și sau luat pe jos, după El...

I s'a făcut milă...

Sărmanii oameni! Desigur, când ei vor fi auzit că „pleacă învățătorul“ se vor fi întristat mult.

Și au lăsat totul, alergând „după El pe jos“ prin pustie...

Ce mult am avea de învățat și noi dela „alergarea“ acestora după Mântuitorul...

Și, desigur, „noroadele cari veneau după El“ îl vor fi rugat pe Mântuitorul cu lacrimi și vor fi strigat cu lacrimi după El: nu te duce Doamne, dela noi!

Ce deosebire între aceștia și între cei din „laturea gadarenilor“...

Mântuitorului i-s'a făcut milă de lacrimile și rugăciunile lor, ca de o turmă fără păstor, părăsită de toți și speculată de toți. A închis în El durerea Lui nemângăiată — și a alinat durerea lor...

Iată Bunătatea Lui!

„Dați-le voi!“

Și iată că se insera. Gloatele mer-

seră după El până în pustie, flămân-de și însetoșate, ascultându-i fermecați cuvântul plin de îmbelșugare pentru sufletele lor.

Ucenicii se plâng Mântuitorului că gloata e flămândă.

„Dați-le voi să mănânce“, le-a spus El, dându-ne astfel, și nouă pe totdeauna porunca milei și dăruirii.

— E plină pustia acestei lumi de suflete cari doresc și flămânzesc după Pâinea Vieții (Ioan 6,35).

Copii ai Domnului, cari ați aflat-o și ați gustat-o, — dați-le voi să mănânce!..

E plină pustia acestei lumi de sărmanele suflete arse de setea și lunga însetoșare după Apa cea vie! (Ioan 7,37).

Copii ai Domnului, cari ați aflat acest, minunat izvor, jertfa lui Isus, chemați-i pe toți, să bea „fără bani și fără plată“ (Isaia 55) din

isvorul nesecat al jertfei Lui de pe cruce.

E singurul fel în care puteți răsplăti „ceia ce v'a făcut vouă Domnul“.

Pâinea „trupului“ Său și băutura „sângelui“ Domnului, este și acum și va rămâne până la sfârșitul veacului, săturare și îndestulare pentru toți cei flămânzi și însetați după mântuire. Veniți la El!

„Câte pâini aveți?“ (Marcu 6,38)

— Erau numai cinci pâini și doi pești — merindea unui copil căruia mama lui i-o puse poate în traistă, să aibă ce mânca pe drum.

Dar binecuvântarea Domnului a făcut acea minunată sporire, care a muștră și muștră încă multe suflete îndoielnice.

Ucenicii n'au avut la îndemână decât cinci pâini și doi pești. Iar cu puținul lor, Domnul a făcut să se

aline atâta foame.

Și azi, e tot așa! Celui ce dă din puținul lui, cu toată inima, celui năpăstuit, Domnul îi sporește mereu „fâina în oală“ și „untdelemnul în ulcior“ (I Reg. 17,16) și nu se gata.

Întrebați pe văduvele și pe Zacheii cari au încercat — și vă vor adevări aceasta.

Toți s'au săturat

Așa împarte Domnul totdeauna; și așa știe El totdeauna să împartă: să se sature toți.

Iar după ce sau săturat toți, le-a mai rămas încă și fiecăruia câte un coș de fărimituri.

Mai mult chiar decât la început. Așa este și așa va fi și de unde dai tu, copilule al Domnului!

Nu înceta niciodată nici tu, a da altuia mai sărman și mai flămând — din ceia ce ți-a dat și ție Darul lui Dumnezeu. Și niciodată nu te teme că darul tău se va sfârși, dăruindu-l altora.

„Fărimiturile“ — rodirile și belșugul, care îl vei aduna pe urmă, va fi mult. Așa cum și sămănătorul „risipește“ cu mâna, dar adună cu carul.

Căci Fericirea ta se țese când urzești tu la fericirea altora.

T. DAR

Căutați să păstrați unirea Duhului prin legătura păcii (Efeseni 4,3)

După cum în corpul nostru sufletul unește toate mădularele la un loc, dându-le viață prin mișcarea și lucrarea ce o face fiecare, tot astfel și noi creștinii care am primit Duhul Sfânt (Faptele Apost. 19,2) suntem una în Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos și Jertfa Lui cea scumpă de pe Golgota. Unirea celor credincioși într'un singur Domn, o singură credință și un singur botez (Efes. 4,5) o face Duhul Sfânt care se dă tuturor celor ce cred și cunosc adevărul (I Tim. 4,3), pentru ca toți să fie un singur trup, prin botezul cu Duhul Sfânt (I Cor. 12,13), care l-a dat Dumnezeu prin harul Fiului Său [Rom. 5,5].

Toți cei credincioși născuți din nou [Ioan 3,3] — formează Biserica cea vie a lui Dumnezeu, cum a zis Dumnezeu: „Eu voi locui și voi umbla în mij-

locul lor, Eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu“ [II Cor. 6,16; Levitic 26,12].

Fiindcă este acelaș Duh [I Cor. 12,4] și acelaș Dumnezeu care lucrează totul în cei binecredincioși [vers 6], ei măcar că sunt departe unii de alții [I Petru 1,1] despărțiți truște sau cu starea socială, pe ei nici pozițiile din lume, nici granițele nu-i despărte niciodată, fiindcă toți sunt adăpați dintr'un singur Duh [Ioan 6,63].

Deci să ne sârguim a păzi unirea aceasta sfântă ce se face prin Duhul lui Dumnezeu, cu pacea cea dintre noi, căci de nu vom avea legătura dragostei frățești și va lipsi pacea din noi [Ioan 14,27] vom pierde unirea Duhului care ne-a strâns în dragostea lui Hristos [II Cor. 5,14] ca să fim una în Dumnezeu — Tatăl, prin Evanghelia Fiului Său.

Este nevoie, așadar, fraților, de multă silință și purtare de grijă, ca să fim întotdeauna, uniți în acelaș duh de credință, căci dacă păcătuiam cu voia după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate, ci doar o așteptare înfricoșată a judecății și văpaia unui foc, care va mistui pe cei răsvrățiți [Evrei 10, 26-27].

Dumnezeu ne-a chemat prin Fiul Său, ca să ne dea acelaș dar la toțicare credem: viața vecinică; iar viața vecinică este aceasta: să cunoaștem pe Dumnezeu - Tatăl și voia Lui cea sfântă, prin Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos [Ioan 17,3] și să păstrăm unirea Duhului prin legătura păcii cu Domnul Isus întru care avem totul deplin [Colos. 2, 10].

fr. DAVID BALĂUȚA

Chemarea vremii de acum

Nu poate să fie creștere și rodire în viața celui ce se ocupă numai de sine. Dacă voi ați primit pe Hristos ca Mântuitor al vostru personal, trebuie să uitați de voi înși-vă și să vă străduiți de a ajuta la fericirea altora; vorbiți dar despre iubirea Lui Hristos, și spuneți tuturor bunătatea Sa...

Dacă toți cei care mărturisesc numele Său, ar aduce roade spre mărirea Sa, cu ce repeziune ar fi în-sămânțată lumea cu sămânța Evangheliei.

Și în adevăr, ce altă menire mai sublimă ar putea să aibă creștinii pe acest pământ, decât aceia frumoasă și măreață lucrare de a vesti și a ajuta la înfăptuirea marelui plan stabilit de Dumnezeu pentru pământul acesta: mântuirea și fericirea oamenilor.

În aceste clipe, când din toate părțile se ridică nori grei, prevestitori de furtună, mai mult decât ori când se cere ca noi toți aceia cari purtăm numele de creștinii, adică de ostași ai Domnului, să ne strângem sub stin-

ALCOHOLUL

O, putea-veți ca să-mi spuneți care fiară'ngrozitoare Vatamă creștinătatea mai grozav aici sub soare? Care fiară nemiloasă mușcă lumea cu turbare Aruncând o în sărăcie, în păcate și perzare?

Alcoolul blestematul, alcoolul otrăvitor Este fiara care roade vlaga bietului popor Căci din zori și până'n noapte beau creștinii beau cumplit Beau alcool distrugându-și, suflet și corp istovit

O creștini ce'veți un suflet pentru care'a suferit Domnul Isus pe cruce sângerat și răstignit Deslegați-vă din lanțul alcoolului blestemat Și vă făuriți un suflet oțelit și încercat.

Viețuim în vremuri grele de urgii îngrozitoare Și numai înțelepciunea unor minți strălucitoare Vor putea purta povara acestor vremuri de mânie Când se cere minte trează, iar nu lene și beție.

Tu alcool ce stai în sticle și butoaie cocoțat Rămânea-va pe vecie, al tău nume blestemat. Frați de luptă, de credință din duiosă Românie Eu vă rog fugiți de patimi dar mai tare de beție.

C. Tărie

dardul mării Lui, și ascultându-i ordinele Lui, să ne îndreptăm spre ținta dragostei Sale și anume spre înfrățirea tuturor, pentru ca la sfârșit de cale, munca noastră în cele sufletești, să fie răsplătită printr'un rod bogat de suflete, vrednice pentru curțile cerești

Domnul nostru Isus Hristos să ne ajute.

G. Mărgineanu

Răsgândește-te!

Fratele meu! Te văd necăjit și gata a ridica glasul chiar împotriva lui Dumnezeu. Mai înainte de a rosti însă vreo vorbă împotriva dreptății lui Dumnezeu, răsgândește-te de trei ori și de zece ori, căci încurând vine ziua când va muri batjocura de pe buzele tale, vine ziua când îți va trebui pe Dumnezeu; vei avea nevoie de Dumnezeu și de dreptatea lui veșnică pentru sufletul tău chinuit.

Și ce vei face atunci?

„Aici e raiul, aici e iadul“

Un om cu mai multă știință de carte avea obiceiul să ia în bătaie de joc pe cei credincioși, zicându-le: „Aici e raiul, mă! Aici e iadul, mă! Aici este totul, sus nimic. Dacă moare omul, mort este și s'a isprăvit cu el. Deci mâncați, beți și vă veseliți și nu vă tot bateți capul cu împărăția cerurilor“...

că eu trebuia să zic numai atât: aici e iadul, aici e iadul și să nu mai pomenesc de rai. Fiindcă din viața mea, din traiul meu am făcut un iad adevărat. O, dragi prieteni, mai zise acel om, să nu faceți ca mine! Tră-

și cu Hristos și face-ți din viața voastră un mic rai pe pământ, și veți vedea raiul!

Și zicând aceste vorbe, a închis ochii pentru totdeauna... Iubiți cititori, cu drept cuvânt, iadul și raiul se încep de pe pământ. Și toți aceia cari îl primesc pe Hristos în inima lor, și în viața lor, aceia merg pe calea care duce către rai. Aceia, după moarte vor merge în raiul cel adevărat. Și toți acei cari îl alungă pe Domnul, toți aceia cari din viața lor fac un iad și slujesc satanei, după cum spunea omul de mai sus, merg pe calea iadului și vor ajunge în iad. Deci fiecare „cum își va așterne așa va dormi“

Tu, dragă cititorule, pe care cale mergi? In inima ta, în căsuța ta e un mic rai, sau un iad? Te rog răspunde!

— Ei, dragă prietene, ce zici acum? Tot așa ca înainte? Aici e raiul? Aici e iadul?

— O, nu, răspunse ei; îmi dau seama acum că raiul cel adevărat și iadul cel adevărat sunt dincolo. Inșă să știți că eu tot am un pic de dreptate pentru că am zis aici e raiul, aici e iadul. Da, chiar de pe pământ se începe raiul și iadul.

Și greșala mea stă în aceia

I. TĂRIE

„Iată, Eu fac toate lucrurile noi“ (Apocalips 21,5)

În lume se vede între oameni o mare dorință după înnoiri și schimbări. E în firea omului să lăpăde ce este vechiu și să caute un lucru nou. O haină veche se schimbă pentru una nouă. O casă veche se dărâmă pentru a clădi alta nouă în loc. Lucrurile pe cari le are omul caută să și le îmbunătățească și să le dea o înfățișare cât se poate de frumoasă și arătoasă.

trebuie înnoit. O minte nouă, o inimă nouă, gânduri noi, o viață nouă, prieteni noi, obiceiuri nouă, înfățișat toate trebuie schimbate.

Domnul, prin prorocul Ezechiel, ne spune în cap. 36, 26 „Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne“. Aceasta e ceea ce a spus și Domnul, a-

dică nașterea din nou. Și chiar omul renăscut din nou, an de an trebuie să se înnoiască sufletește, adică să sporească în credință, nădejde și dragoste, pentru ca desăvârșirea lui să fie tot mai vădită, creșterea lui duhovnicească tot mai mare.

Într-o vreme când omenirea se înnoiește și tinde spre feliuri omeniești cari sunt însă trecătoare — căci cerul și pământul vor trece prin foc (2 Petru 3) și va fi un cer nou și un pământ nou, ce faci tu frate dragă — pentru sufletul tău?

Cauți să-l schimb, să-l înnoiești și să-l sporești în cele plăcute Domnului, sau îl ții într-o stare de plâns, învechit în rele și murdar de păcate?

Tezește-te iubite suflete, câtă vreme este timp și vino la Acela care te poate schimba într-o făptură nouă, un copil al Domnului. Ferice de tine, căci pururi te vei bucura în odihna vieții veșnice.

Ucenicul Timotei

Surzii vor auzi!

Așa spune un medic din Belgrad, care a descoperit un leac miraculos ce fiind introdus printr'un tampon de vată în canalul urechii îi redă surdulului auzul după 52 săptămâni.

Bine! Ne-am bucura însă mai mult să audă surzii cei sufletești.

Semintele binelui

A ști să taci

înseamnă a ști să ascuți

A ști să taci, nu înseamnă numai a te feri să vorbești. Mai înseamnă și a ști să ascuți. Nu putem îndemna pe cei tineri să învețe arta de-a asculta.

Prea puțini o cunosc și mai

puțini încă au tăria s'o pună în practică.

Câți oameni nu și-au făcut dușmani, fiindcă n'au știut să se înfrâneze și să nu grăească atunci când ar fi trebuit să păstreze tăcere.

Când știi să taci, știi mai bine, când vine vremea, să și vorbești.

(Blanchard)

REÎNTOARCERE

Cu sufletul cernit de amăgiri deșarte,
Din lupta grea a vieții, mă reîntorc învins!
Mănat de-a lumii patimi am rădăcit departe
Și dusu-mi-am credința alătura de moarte,
Dar în adâncul inimei, ea încă nu s'a stins.

Stăpân, eu m'am crezut, pe largurile zării.
Din inimă, o Doamne, Te-am isgonit demult.
Ți-am îngropat icoana în negura uitării
Și-adânc robit de patimi, de farmecul visării
Poruncile-ți, Stăpâne, n'am vrut să mai ascult

A fost deșertăciune!... Furtuna e cumplită
Și'n valurile-i turburi cad umbrele, se stâng;
Sunt visurile mele! O, inimă trudită,
Întoarce-te spre Domnul, umilă, biruință
Și lângă cruce plânge cu dragoste și sânge

Să mă desbrac de-a lumii prea grea deșertăciune
Și'n fața lui Isus să mă închin smerit,
Să'nalț spre El, în taină, o sfântă rugăciune
Să-mi ierte pașii mei de rătăcirii nebune
Și să primească iarăși pe fiul rătăcit.

Vasile Gherman inv.

Giorapii de mătase

Cineva s'a gândit să ofere ca un dar renumitului păstor din Germania, Fieatie — niște giorapi de mătase, ca drept dar pentru admirația ce-i purta

— Mulțumesc — zise păstorul — pentru cinste. Dacă eu mi-aș permite să îmbrac acești giorapi, apoi aceasta m'ar costa foarte, foarte scump. Mie mi-ar veni să mă îngrijesc atunci ca și tot costumul meu să corespundă giorapilor. Apoi mi-ar veni să îmbunătățesc costumurile soției și a copiilor. După aceasta ar fi necesar să schimb tot interiorul modest al casei mele. Dacă toate acestea le-ați chibzui, apoi darul D-V. se va adevăra, că nu este pentru mine și nu se potrivește cu starea mea?

Tu, iubite frate și soră, care purtați cu multă fală și mândrie, cămăși, giorapi și alte haine de mătase, ce-aveți de zis?

Poate știți cuvântul: Dacă avem cu ce să ne hrănim și cu ce să ne îmbrăcăm, de ajuns ne este aceasta (I Timotei 6,8).

Nu e acum vremea luxului, mândriei și purlării de grijă de cele pământeste! (Romani 13,14).

Păr. V. P.

Două pomeniri

18 și 20 Iulie: 1 an dela moartea Reginei Maria și 12 ani dela moartea Regelui Ferdinand I

Acum în 18 Iulie, s'a împlinit un an de când țara noastră a pierdut pe Regina Maria, marea tovarășe de viață a Regelui Ferdinand I cel Loial, întregitorul de țară, dela trecerea căruia în vecinicie și în istorie s'au împlinit acum în 20 Iulie, tocmai 12 ani.

In ambele zile s'au făcut

pomeniri și rugăciuni în bisericile din țară, pentru sufletul regelui și reginei.

In ziua de sf. Ilie — 20 Iulie — la Curtea de Argeș locul de odihnă al Regilor României.

A fost pelerinajul Cavalerilor Ordinului Mihai Viteazul în frunte cu M. Sa Regele.

Pentru înzestrarea armatei

sau cheltuit 60 miliarde lei în 8 ani — Numai anul acesta sau făcut comenzi de 25 miliarde lei

Toate țările se înarmează pe capete. Incojurată de unii vecini poticioși, nici țara noastră nu putea rămâne în urmă.

Din 1930 - 1938 după cele spuse de d-l primministru Armand Călinescu, s'au cheltuit pentru armată și armament 25 miliarde lei. In 1938 - 1939, 11 miliarde, iar în anul acesta singur sau făcut comenzi de 25 miliarde lei.

Astfel, ținând pas cu celelalte țări, România stă gata pentru orice întâmplare se va ivi.

Anglia nu până la sfârșitul anului vor fi glumește gata încă 43 noi vase de război.

Toata lumea se înarmează. Europa, în special, a devenit o uzină a morții, care ziua și noaptea toarnă arme și fabrică munițiuni pentru distrugerea reciprocă.

Intre toate, Anglia se pare că vrea să treacă în frunte. In fiecare lună,

un număr de avioane noi trec în linie. Uzinele vopsite verde, ca să nu fie observate de sus, ies ca din pământ. Până la sfârșitul anului, Anglia va avea gata încă 43 de noi vase de război. Anglia nu glumește. De-acum nu mai e de glumit!..

Războiul chino-japonez

a împlinit doi ani și n'are de gând să se termine

S'au împlinit de curând doi ani, de când, fără să se fi declarat război, Japonia se bate cu China, pentru a o cuceri și supune.

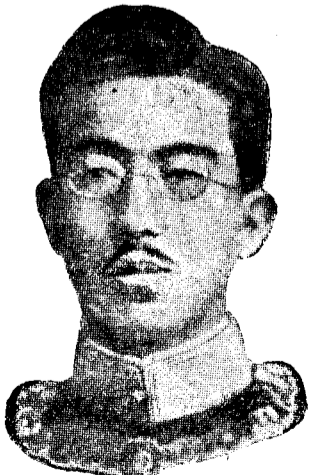
In cursul acestui război, China a pierdut 2500 avioane și 62 vapoare de război și o bună parte din teritoriul său. Japonezii au pierdut și ei peste o jumătate milion de oameni, chinezii peste un milion.

Și război ruso-japonez

In ultimul timp, Rusia s'a amestecat și ea. S'au dat lupte grele între aceștia și japonezi, cu pierderi mari mai ales din partea rușilor.

Astfel că, în loc să se potolească răutățile, ele cresc și se întăresc tot mai mult.

Vremile tot mai grele, strigă pe noi să ne întoarcem la calea pocăinței, până nu e prea târziu.

Hiro Hito
Impăratul
Japoniei

Nouile alegeri administrative

O noutate: Consiliile ținutuale — Cei mai buni cetățeni vor conduce de-acum treburile comunelor și orașelor țării

In curând se vor face alegerile comunale și cele pe ținuturi, prevăzute de noua lege administrativă. Cu acest prilej buna gospodărie a ținuturilor și a comunelor, va fi încredințată oamenilor chemați să cunoască lipsurile și îmbunătățirile cari vor trebui îndeplinite.

Cetățenii sunt chemați să cunoască pe cei mai buni, mai cinștiți, mai harnici, mai pricepuți

dintre localnici, cari să se îngrijească de bunul mers al gospodăriei. Și să-i aleagă.

Ca noutate deosebită vor fi consiliile de ținut, un fel de parlamente locale, cari vor conduce gospodărește ținutul.

Alegerile în ținuturi și comune vor da o administrație nouă care va începe o gospodărie bine rânduită ce va da în viitor roade bune.

Războiul nervilor

Un strașnic război se dă azi în lume între... ziarele diferitelor țări cari sunt pline de amenințări și aspre muștrări și batjocuri pe cari și le aruncă unele asupra altora.

Ziarele „axeî“ critică și lovesc în democrațiile frontului păcii, cele ale Angliei și Franței se încruntă și ele iar presa țărilor mai mici ține și ea isorul suratelor sale mai mari.

Oamenii citesc, se îngrozesc, se

înfricoșă, se întricoșă și tremură... lăcă-i, acum, acum se încaeră! Ce-o fi? Unde vom ajunge? Rămân sărmanii copii!.. Și cu astfel de socoteli, nervii omului slăbesc mereu... Abia ce mai poate să-și vadă de treburi. Deocamdată, țările se luptă prin... presă. Se slăbesc nervii vecinului, în nădejdea că va avea un mai mare câștig când ar veni războiul, cel cu armele

Germania s'a informat

„Colonelul misterios“ a vizitat industriile de război din Anglia și St. Unite

Ziarele franceze au scris de curând de întoarcerea în țară a Lt. Col. german Von Schwerin supranumit și „colonelul misterios“, care a vizitat ca „necunoscut“ industriile de război engleze și americane, Germania cunoscând astfel bine acum puterea de război a acestor 2 puteri cu cari

ar fi să se măsoare.

Colonelul misterios a pus în curent pe Fuhrerul Hitler cu toate cele ce a văzut. Ziarele cred că viitorul atârână în bună parte de întrebarea: își mai poate închipui Germania că va eși biruitoare într'un război.

De toate și de pretutindeni

UN NOU AERODROM, a fost inaugurat zilele trecute la Chimbav-Brasov, în prezența D-lui ministru gen. Teodorescu și a A. S. Arhiducele Anton de Habsburg.

S'A INCHIS PARLAMENTUL — După o lună de lucru, Parlamentul Frontului Renașterii Naționale, și-a încheiat lucrările primei sesiuni, luând vacanță.

O CIOCNIRE DE TRENURI în stația Ileanda Mare j. Someș, a costat viața a doi călători și rănirea alor 20.

Din neglijența cătorva.

DARURI PENTRU M. SA REGELE — Rezydentul regal al Ținutului Prut, a înaintat M. Sale Regelui un album [carte ilustrată] care înfățișează întreg Ținutul precum și o troiță de lemn, foarte frumos lucrată.

M. Sa a primit cu multă plăcere aceste daruri.

ARAȚI OGOARELE! Un pricepător scrie că pentru grâu e bine să se facă totdeauna două arături. Un pământ arat numai odată, toamna, la adâncime de 20 centimetri, a dat 893 Kgr. grâu; de pe acelaș pământ arat de două ori, adică vara și toamna, la adâncime de câte 13 cent.

s'au secerat 1745 Kgr. de grâu.

Deci două arături sunt de lipsă, dacă vrem să avem o recoltă mai bună

Fiindcă le-a tuns fetele

Moașa com. Colășel — Brăila, găsinđ în necurătenie și cu paraziți pe câteva eleve, le-a înduplecat să se tundă. Din cauza aceasta, mamele au luat-o la pâruială pe moașă fiindcă le-a făcut „odoarele“ de război.

Pentru fapta lor, femeile au fost date în judecată.

Sportul face... bani

La un joc de fotbal, Dumineca trecută s'a încasat suma de 280 mii lei. Sumă frumoasă, care dovedește că sportul este o bună vacă de muls.

Au năvălit lăcustele în jud. Botoșani, distrugând câteva sute de hectare de pășuni din hotarele mai multor comuni.

S'au luat măsuri de distrugere a neplăcuților „cosași“.

A furat, să-și facă haine de nuntă

Un tânăr din Botoșani, voind să se însoare, s'a furișat în casa vecinului furând niște bani, cu cari și-a făcut niște elegante haine de nuntă. Prins de păgubaș, mirele hoț, în loc de nuntă, a dat de... poșcarie.